

Μητροπολίτης Χίου: “Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών](#)

Εγκύκλιο εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος επ’ αφορμή όλων των προσφάτων εξελίξεων περί προσωρινής αναστολής των ιεροπραξιών στην ελλαδική επικράτεια με απόφαση της Ελληνικής Κυβερνήσεως λόγω της απειλής εξάπλωσης του κορονοϊού, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

“Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!

Ἐς ἀποδεχθῶμεν τήν κατάστασιν αὐτήν ὡς Κανόνα, τόν ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλει Αὐτός ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «κρίμασιν, οἷς Ἐκεῖνος οἶδεν», ἕνεκα «τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων», διά τὰ ὁποῖα ἡμεῖς εἴμεθα ὑπεύθυνοι.

Ἄς ἀντιμετωπίσωμεν τόν βαρύν αὐτόν Κανόνα πνευματικῶς, ὡς ἀρμόζει εἰς εὐσεβεῖς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἄς κλεισθῶμεν εἰς τήν οἰκίαν μας, τήν «κατ'οἶκον Ἐκκλησίαν» καί εἰς τό «ταμεῖον» μας, τόν χῶρον τῆς προσευχῆς μας καί ἄς προσευχηθῶμεν μετά μεγαλυτέρας ζέσεως καρδίας. Πατρικῶς ἐντελλόμεθα οἱ εὐλαβεῖς Κληρικοί μας νά ἐπιτελοῦν εἰς τήν οἰκίαν των ὅλας τάς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ νυχθημέρου, ὑπέρ τῶν Ἐνοριτῶν των, οἱ δέ λαϊκοί πιστοί νά ἀναγιγνώσκουν τήν πρωΐαν τούς Ψαλμούς τοῦ Ἐξαψάλμου καί τό ἑσπέρας τό Μικρόν Ἀπόδειπνον μετά τῆς Ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας μας”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Ἐν Χίῳ τῇ 17ῃ Μαρτίου 2020
Μνήμη Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΡ. 42

«Τήν ἴδια ὥρα ὁ ἀρχιεπίσκοπος μάζεψε τούς παπάδες καί διέταξε νά κλείσουν ὅλες οἱ ἐκκλησίες, καί νά εἰδοποιηθοῦν τά ποίμνια πῶς λειτουργία χριστουγεννιάτικη δέν θά γίνει, παρά θ’ἀγρυπνήσουν οἱ χριστιανοί ὅλοι στούς τοίχους ἀπάνω.... Ἔτσι γιόρτασαν οἱ Μεσολογγίτες τά Χριστούγεννα τοῦ 1822»

(Πηνελ. Δέλτα, Μεσολογγίτικα Χριστούγεννα).

Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

Δοξάζομεν τόν Τριαδικόν Θεόν, ὁ Ὅποῖος «ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι ἡμᾶς παρήγαγε».

Δοξάζομεν τόν Τριαδικόν Θεόν, ὁ Ὅποῖος ἐποίησεν τόν ἄνθρωπον «κατ’ εἰκόνα καί καθ’ὁμοίωσίν Του».

Δοξάζομεν τόν Τριαδικό Θεό, ὁ Ὅποῖος, παρά τήν παρακοήν μας καί τήν πτῶσιν μας «οὐκ ἀπεστράφη τό πλάσμά Του εἰς τέλος, ὃ ἐποίησε, οὐδέ ἐπελάθετο ἔργου χειρῶν Του».

Δοξάζομεν τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος «μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβε, Θεός ὢν κατ’οὐσίαν» καί «ὅλως ἦν ἐν τοῖς κάτω καί τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν».

Δοξάζομεν τόν Θεάνθρωπον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ Ὅποῖος «γενόμενος

ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ», «κατήλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς καί συνέτριψε μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων», «ἀναστάς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καί ὁδοποιήσας πᾶσι σαρκί τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν».

Δοξάζομεν τὸν Θεόν, «ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καί οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καί ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων».

Εἰς τὸ πλαίσιον αὐτῆς τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ «πάντων ἕνεκεν», ἀντιμετωπίζομεν καί τὴν προκύψασαν δοκιμασίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοῦ ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἐξ ἑνός αἵματος (πρβλ. Πράξ. ιζ', 16), ἡ ὁποία προήλθεν ἀπὸ τὸν Covid 19 (κοροναϊόν).

Τὴν ἀντιλαμβανόμεθα ὅχι ὡς ὀργὴν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, διότι «ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν», ἀλλ' ὡς πνευματικὴν εὐκαιρίαν ἐνισχύσεως τῆς πίστεώς μας, ἀσκήσεως τῆς ὑπομονῆς μας, καλλιέργειας τοῦ προσευχητικοῦ μας ἥθους καί κυρίως μετανοίας.

Ἄπαντα αὐτά τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν ἀπὸ τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν. Καί ἔν ἀκόμῃ• νὰ συνειδητοποιήσωμεν τὴν ἀδυναμίαν τῆς βαβελικῆς μας οἰήσεως, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ διάθεσις αὐτονομήσεώς μας ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀπέναντι εἰς τὴν ἰδικὴν Του παντοδυναμίαν. Διότι «βοηθός καί σκεπαστής» δι' ἡμᾶς εἶναι ὁ Θεός.

Πρὸς τούτοις, ὅμως, ὀφείλομεν νὰ πορευώμεθα καί κατὰ τὰς ἐντολάς Του, ὅπως ἔχουν εὐκρινῶς διατυπωθῇ εἰς τὸ θεόπνευστον κείμενον τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης. Εἰδικώτερον ὀφείλομεν:

α). Σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ἐν τέλει ὄντας, ἥτοι τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, διότι «πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω» (Ρωμ. ιγ', 1).

β). Ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς ἐπιστήμονας ἰατροὺς καί ὅλον τὸ Νοσηλευτικὸν Προσωπικόν, οἱ ὅποιοι θυσιαστικῶς παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των καί δι' αὐτό τοὺς εὐγνωμονοῦμεν προσευχόμενοι δι' αὐτούς, διότι «Κύριος ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις Αὐτοῦ» (Σοφία Σειράχ λη', 6) καί «τίμα τὸν ἰατρόν πρὸς τὰς χρείας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ, καί γὰρ αὐτόν ἔκτισε Κύριος» (Σοφία Σειράχ λη', 1).

γ). Ὑπακοὴν εἰς τὴν Ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εἶναι Σῶμα Χριστοῦ, Αὐτός ὁ Κύριος παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀπερίσειτος στῦλος καί τὸ ἀκλόνητον ἐδραῖωμα τῆς Ἀληθείας. Ὑπακοὴ καί εἰς τοὺς Ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι φέρουν τὸ βάρος τῆς εὐθύνης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν πνευματικὴν καί σωματικὴν ὑγίειαν τοῦ ἐμπεπιστευμένου εἰς αὐτούς λογικοῦ ποιμνίου «πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες·

άλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο» (Ἑβρ. ιγ',17). Μή λησμονῶμεν ὅτι ἡ ἀνυπακοή ἐστέρησεν τούς πρωτοπλάστους ἀπό τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου.

Εἰς τό πλαίσιον, λοιπόν, τῶν μέτρων ἀντιμετωπίσεως τῆς ἀναφύεσης αὐτῆς καταστάσεως ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τοῦ ὑπ'άρ. 1371/619/17-3-2020 Ἐγκυκλίου Σημειώματος καί συμφώνως πρός τήν παράγραφον 8 τοῦ Δελτίου Τύπου τῆς Ἐκτάκτου Συνεδριάσεως Αὐτῆς τῆς 16-3-2020 ἀπέστειλεν εἰς ἡμᾶς τό ὑπ'άρ. 872/τ. Β'/16-3-2020 Φ.Ε.Κ., τό ὁποῖον περιλαμβάνει τήν ὑπ' ἀρ. 2867/Υ1 Κοινήν Ὑπουργικήν Ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί Ὑγείας μέ θέμα: «Ἐπιβολή τοῦ μέτρου τῆς προσωρινῆς ἀπαγόρευσης τῆς τέλεσης κάθε εἵδους λειτουργιῶν καί ἱεροπραξιῶν στούς θρησκευτικούς χώρους λατρείας γιά τό χρονικό διάστημα ἀπό 16-3-2020 ἕως 30-3-2020», ὅπερ καί συνημμένως κοινοποιοῦμεν εἰς ὑμᾶς.

«Περίλυπος ἐγένετο ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἕως θανάτου» (πρβλ. Ματθ. κστ', 38). Καλούμεθα πρό τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος νά ἄρωμεν Σταυρόν μέγαν καί βαρύν, καθ'ὅσον ἡ μακράν τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καί τοῦ Ποτηρίου τῆς ζωῆς παραμονή ἡμῶν γεννᾷ θλίψιν καί ἄλγος καί ἀδυναμίαν. Εἰς τό θεοῖδρυτον Μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας ἠθέλαμεν προσφύγει διά νά παρακαλέσωμεν δι' ὅλην τήν ὑφήλιον, διά τούς ἀσθενοῦντας, διά τούς ἰατρούς καί νοσηλευτάς, διά πᾶσαν ἀρχήν καί ἐξουσίαν ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν, ἡ ὁποία διαχειρίζεται μετ'εὐθύνης τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος, διά τόν φιλόχριστον Ἑλληνικόν Στρατόν, ὁ ὁποῖος δίδει εἰς τά ὅρια τῆς Πατρίδος γῆς τόν ὑπέρ πάντων ἀγῶνα.

«Εἰς τὴν θεῖαν Εὐχαριστίαν ἡ Λατρεία τοῦ Χριστιανοῦ κορυφώνεται καὶ τελειώνεται, διότι κατ' ἐξοχὴν στὸ Μυστήριον αὐτὸ πραγματοποιεῖται ἡ βαθύτερη καὶ οὐσιαστικότερη ἔνωση τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν θεωμένη σάρκα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος, σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος Κυρίου καὶ ὁ πιστὸς οἰκειώνεται τὴν αἰώνια ζωὴ τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνῶν ὁ πιστὸς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἶμα τοῦ Χριστοῦ «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον» ἀφθαρτίζεται, ἀθανατίζεται καὶ σώζεται ἀπὸ τὴν σπουδαιότερη συνέπεια τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, τὸν θάνατον.

Στὴν Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας ὁ πιστὸς ὁμιλεῖ μετὰ τὸν Θεόν, δοξολογεῖ τὸν Θεόν, εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν, ἀλλὰ μόνον στὴν θεῖαν Εὐχαριστίαν ἐναγκαλίζεται τὸν Χριστό, συνουσιεῖται μετὰ τὸν Χριστό, μεῖγνυται ἀμείκτως καὶ ἐνώνεται ἀσυγχύτως μετὰ τὸν ἀγαπημένο Κύριον.

Εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξει κάτι ἐπιθυμητότερον γιὰ τὸν πῆλινον, θνητὸν καὶ ἁμαρτωλὸν

ἄνθρωπο; Ὑπάρχει μεγαλύτερη φανέρωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν σάρκωσή Του καὶ τὴν συνεχῇ προσφορὰ τῆς θεωμένης καὶ ἔνδοξου σαρκός Του, γιὰ νὰ συμμετάσχουμε καὶ ἐμεῖς στὴ δική Του θέωση καὶ δόξα;» (Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, Θέματα Ἐκκλησιολογίας καὶ Ποιμαντικῆς).

Ἀλλ' ὅμως δέν ἀπελπιζόμεθα. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχομεν, ἀλλὰ θαρροῦμεν ὁ Χριστὸς νενίκηκε τὸν κόσμον (πρβλ. Ἰωάν. ιστ',33).

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

Πρὸς τούτοις, ἐντελλόμενοι ὅπως τηρήσητε τὰ ὡς ἄνω διαλαμβανόμενα συνιστῶμεν εἰς ὑμᾶς καὶ τοῦτο: Εἰς τινὰς Ἱερούς Ναούς οἱ εὐλαβεῖς Κληρικοὶ μας ἔχουν Προηγιασμένον Ἅγιον Ἄρτον διὰ τὴν τέλεσιν τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Εἰς αὐτάς τὰς περιπτώσεις ὁ Ἱερεὺς θὰ τηρήσῃ ὁλοήμερον αὐστηράν ἄλαδον νηστείαν καὶ ξηροφαγίαν καὶ ἀνάγνωσιν τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θείας Μεταλήψεως καὶ θὰ προσέλθῃ τὴν ἐπομένην λίαν πρωΐ νηστικός εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν ὅπου καὶ ἐνδυόμενος ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν Στολὴν τῶν σχετικῶν Ἀκολουθιῶν θὰ ἀνοίξῃ μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ εὐλαβείας τὸ Ἱερόν ἀντιμήνσιον καὶ θὰ καταλύσῃ ἐντός Ἁγίου Ποτηρίου ἅπαντας τοὺς Προηγιασμένους Ἁγίους Ἄρτους. (Αὐτονόητον εἶναι ὅτι αὐτό δέν ἀφορᾷ εἰς τὸν Ἅγιον Ἄρτον τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ὁ ὁποῖος φυλάσσεται εἰς τὸ Ἱερόν Ἀρτοφόριον καὶ ὁ ὁποῖος θὰ παραμείνῃ διὰ πᾶσαν χρεῖαν).

Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!

Ἄς ἀποδεχθῶμεν τὴν κατάστασιν αὐτὴν ὡς Κανόνα, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλει Αὐτός ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «κρίμασιν, οἷς Ἐκεῖνος οἶδεν», ἕνεκα «τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων», διὰ τὰ ὁποῖα ἡμεῖς εἴμεθα ὑπεύθυνοι.

Ἄς ἀντιμετωπίσωμεν τὸν βαρύν αὐτόν Κανόνα πνευματικῶς, ὡς ἀρμόζει εἰς εὐσεβεῖς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἄς κλεισθῶμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας, τὴν «κατ'οἶκον Ἐκκλησίαν» καί εἰς τὸ «ταμεῖον» μας, τὸν χῶρον τῆς προσευχῆς μας καί ἅς προσευχηθῶμεν μετὰ μεγαλυτέρας ζέσεως καρδίας. Πατρικῶς ἐντελλόμεθα οἱ εὐλαβεῖς Κληρικοὶ μας νὰ ἐπιτελοῦν εἰς τὴν οἰκίαν των ὅλας τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ νυχθημέρου, ὑπὲρ τῶν Ἑνοριτῶν των, οἱ δέ λαϊκοὶ πιστοὶ νὰ ἀναγιγνώσκουν τὴν πρωΐαν τοὺς Ψαλμούς τοῦ Ἑξαψάλμου καί τὸ ἑσπέρας τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας μας.

Ἄς ἀποτελέσῃ ὁ Κανὼνας αὐτός εὐκαιρία ὥστε ἕκαστος ἐξ ἡμῶν «ἐλθὼν εἰς ἑαυτόν» (Λουκ. ιε', 17), νὰ ἀναμνησθῇ τῆς ὠραιότητος τοῦ οἴκου τοῦ Πατρός, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἔχομεν οὐσίαν καί λόγῳ καί ἔργῳ ἀπομακρυνθῇ, καί διὰ τῆς θυρανοιξίου τοῦ Παραδείσου μετανοίας, νὰ ὑποστῶμεν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην, ὥστε νὰ καταστῶμεν σύμμορφοι τῆς εἰκόνης τῆς δόξης τοῦ Κυρίου μας.

Ἄς μελετήσωμεν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, τὸν θεῖον λόγον, τὴν Ἁγίαν Γραφήν, «τά ἱερά γράμματα, τὰ δυνάμενα ἀνθρώπους σοφίσαι» (Β' Τιμ. γ', 15), τοὺς βίους τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἕτερα πνευματικὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα θὰ σταλάξουν «δρόσον Ἀερμών» (Ψαλμ. ρλγ', 3) εἰς «τάς κεκαυμένας καί χέρσους καρδίας» μας καί θὰ σβήσουν τὴν δίψαν μας διὰ ὕδατος ἀλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον (πρβλ. Ἰωάν. δ' 14).

Ἄς αἰθανθῶμεν διὰ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ τὸν πόθον τῆς ἐλάφου ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτοῦ, τὴν νοσταλγίαν τῆς προσελεύσεως μας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πατρός μας, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον, ὅταν εἴχομεν τὴν ἐλευθερίαν, πολλάκις ἀπουσιάζαμεν, ἐκλίναντες «τάς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις» (Ψαλμ. ρμ', 4) καί παραιτούμενοι τῆς βασιλικῆς προσκλήσεως τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ «γυναῖκα ἔγημα, ζεύγη βοῶν ἡγόρασα, ἀγρόν ἡγόρασα, ἔχε με παρητημένον» (Λουκ. ιδ' 18-20).

Ἄς ἀναφυῇ, διὰ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ὁ θεῖος ἔρως τῆς προσελεύσεώς μας εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον μέ τὸ ματωμένον κάλυμμα, ἐντός τοῦ ὁποῖου φυλάσσεται ὁ «πολύτιμος μαργαρίτης» (Ματθ. ιγ', 45, 46), ὁ θησαυρός τῆς ζωῆς ὅλου τοῦ κόσμου καί διὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θείας Μεταλήψεως νὰ προετοιμαζώμεθα ὥστε, ὅταν ἐπιστῇ παντευλόγητος καί πανευφρόσυνος αὐτὴ ἡμέρα, νὰ ἐπαναλάβωμεν:

«Ἰδού βαδίζω, γήινον τίποτα
δέν ἔχει μέσα ὁ λογισμός μου
γιατί μέ κάλεσε συντράπεζον
ὁ Λυτρωτὴς ὅλου τοῦ κόσμου»

(Γ. Βερίτη: Ό Κοινωνικός)

Ἐς ἐνισχύσωμεν τούς θεοσδότους δεσμούς τῆς οἰκογενείας μας, ἡ ὁποία ἐξ αἰτίας τῆς ὑπερβολικῶς ἐξωστρεφοῦς ζωῆς καί συμπεριφορᾶς μας, ἐκλονίσθη μέ ἐμφανεῖς δυσμενεῖς συνεπειάς εἰς τήν κοινωνίαν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πατρίδος μας.

Διά τήν ἐνίσχυσιν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ Κανόνος, τόν ὁποῖον μᾶς ἐπέβαλεν ὁ Χριστός μας, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν παρέχει εἰς τούς πιστούς τās ἐξῆς εὐκαιρίας:

α) Ὁ Ρ/Σ ΣΗΜΑΝΤΡΟ (93,1 FM, ἰστοσελῖς: simantrochios.blogspot.gr , τηλ. 2271044040) θά μεταδίδῃ καθημερινῶς ὅλας τās Ἱεράς Ἀκολουθίας, κατὰ τās καθιερωμένας ὥρας.

β) Ὁ Ρ/Σ ΣΗΜΑΝΤΡΟ θά μεταδίδῃ ἐκάστην Κυριακὴν, μετὰ τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ Θεῖον Κήρυγμα τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου μέ θέμα: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ ΜΑΣ».

γ) Ὁ Ρ/Σ ΣΗΜΑΝΤΡΟ θά μεταδίδῃ τούς ὑπό ἀναστολήν Κύκλους Μελέτης Ἀγίας Γραφῆς:

i) τῆς Γ.Ε.Χ.Α. ἐκάστην Τετάρτην καί ὥραν 11.00΄ καί

ii) τῆς Πνευματικῆς Ἑστίας «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΚΙΑΛΑΣ» ἐκάστην Παρασκευήν καί ὥραν 12.00΄.

δ) Ἡ ἰστοσελῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν (www.imchiou.gr)

i) θά ἀναρτῇ ἐκάστην Τετάρτην τὰ ἐβδομαδιαῖα μαθήματα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ὅλων τῶν βαθμίδων προκειμένου νά τὰ μελετοῦν τὰ Κατηχητόπουλα,

ii) ἐκάστην Παρασκευήν τό γραπτόν θεῖον κήρυγμα ἐπὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος τῆς Κυριακῆς.

iii) τακτικῶς κείμενα θεολογικοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου, καί

iv) ὁσάκις ἀπαιτηθῇ Ἐγκυκλίους καί Ἀνακοινώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Χριστιανοί μου! Παιδιά μου!

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν! Ἡ Ἐκκλησία μας μέσα ἀπό τίς δοκιμασίες Της πάντοτε ἐδοξάσθη. «Πολλά τὰ κύματα καί χαλεπόν τό κλυδώνιον• ἀλλ'οὐ δεδοίκαμεν μή καταποντισθῶμεν• ἐπὶ γάρ τῆς πέτρας ἐστήκαμεν. Μαινέσθω ἡ θάλασσα, πέτραν διαλῦσαι οὐ δύναται• ἐγειρέσθω τὰ κύματα, τοῦ Ἰησοῦ τό πλοῖον καταποντίσαι οὐκ ἰσχύει• ...Ἐκκλησίαν Θεοῦ οὐκ ἰσχύεις καταλῦσαι. Ἀλλά πολεμεῖς

αὐτήν, οὐ δυνάμενος βλάψαι τόν πολεμούμενον...Σκληρόν γάρ σοι πρὸς κέντρα ὀξέα λακτίζειν. Οὐκ ἀμβλύνεις τὰ κέντρα, ἀλλὰ τοὺς πόδας αἰμάσεις• ἐπεὶ καὶ τὰ κύματα τήν πέτραν οὐ διαλύει, ἀλλ'αὐτὰ εἰς ἀφρόν διαλύονται, Οὐδέν Ἐκκλησίας δυνατώτερον, ἄνθρωπε» (Ἰωάννης Χρυσόστομος, Migne, 51, 427).

Καί πάλιν

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

+Ο ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ ΜΑΡΚΟΣ